

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200576
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720200576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore vedenom na návrh žalobcu: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. H. XXXX/XX, S. S., proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 970,81 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21Csp/10/2020-101 zo dňa 4. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým Zmluvy o splátkovom úvere, uzatvorenej medzi veriteľom - Slovenská sporiteľňa a.s. a dlžníkom - žalovaným, uzatvorenej 26.07.2014, zistil, že výška úveru bola dojednaná na 12 000,- €, fixná úroková sadzba 9,9% ročne, výška splátky 220,84 € splatná k 16. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná 16.09.2016, posledná splátka 16.03.2021, počet splátok 79, RPMN 2,53%, priemerná hodnota RPMN 11,89%, celková čiastka spojená s úverom 17 467,36 €. Z článku II. vyplýva, že dlžník požiadal o poistenie v rozsahu komplexného súboru poistenia, spôsob výpočtu poplatku za poistenie úveru bol stanovený v sadzobníku ako percentuálny podiel zo splátky úveru bez poplatku za poistenie k úveru uvedenej v základných podmienkach zmluvy. Z prehľadu transakcie na úverovom účte od 01.01.2014 do 23.01.2020 predloženého žalovaným, vyplýva, že za toto obdobie celkovo zaplatil 13 970,81 €. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 970,71 €, ktorý predstavoval rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a žalobcom poskytnutými splátkami úveru. Žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodňoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru s tým, že v zmluve absentovala celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a spornou zostala aj výška RPMN, ktorá je jednak vypočítaná na základe nepreskúmateľných parametrov a jednak do nej nebolo započítané poistné, ktoré podľa žalobcu malo byť súčasťou RPMN. Bez poistenia by totiž úver ne získal za dohodnutých podmienok. Zo zmluvy predloženej žalobcom mal súd preukázať, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v zmluve uvedená v sume 17 467,36 €, RPMN je uvedená 12,53%. Na podklade uvedeného uzavrel, že tak údaje o RPMN, ako i celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v zmluve neabsentujú. Prisvedčil, že pri dohodnutom počte splátok 79 vo výške 220,84 € mal žalobca zaplatiť sumu 17 446,36 €, čo oproti v zmluve uvedenej v celkovej čiastke 17 467,36 € predstavuje rozdiel 21,- €. V tejto súvislosti poukázal

na dojednanie v článku I. bod 9 zmluvy, ako i skutočnosť, že z prehľadu o transakciách na úverovom účte predloženého žalobcom vyplýva, že v priebehu trvania úverového vzťahu dochádzalo k zmene výšky jednotlivých splátok. Pôvodne dojednaná splátka 220,84 € bola naposledy zaplatená 16.02.2015, po tomto dátume bola úverová splátka uhrádzaná v sume 233,76 € až do 20.01.2017, odkedy žalobca splácal úver splátkou vo výške 221,57 € a od 01.02.2020 bola opätovne na žiadosť žalobcu splátka zmenená na 224,98 €. Ďalej uviedol, že rozdiel 21,- € mohol vzniknúť zaokrúhlením pri výpočte výšky mesačných splátok, pričom tento rozdiel je skutočne minimálny a bolo by v rozpore so zásadou proporcionality a nebolo by podľa súdu ani spravodlivé takúto minimálnu odchýlku 21,- € pri poskytnutom úvere 12 000,- € sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Ďalej uviedol, že poistenie nebolo podmienkou pre získanie úveru, ak by sa žalobca rozhodol úver nepoistiť, i tak by ho bol získal. Poistné preto nemalo byť zahrnuté ani do výpočtu RPMN. V zmluve uvádzaná RPMN je z tohto pohľadu správna a nespôsobuje, že úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Uzavrel, že Zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ust. zák.č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s prihliadnutím na úspech žalovaného v spore, ktorému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vytýkal, že pozornosťou súdu uniklo, že žalovaným je finančná inštitúcia, ktorá je bankou, je profesionálom pri poskytovaní finančných služieb a preto i žalobca predpokladal, že Zmluva o úvere, ktorú žalovaný vopred pripravil a je formulárového typu, spĺňa všetky podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v súlade s ustanoveniami zákona. Vytýkal, že súd prvého stupňa zamietol žalobu s poukazom na premlčanie a na to, že žalobcom uvádzané dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nepovažoval za naplnené. Zdôraznil, že vo vyjadrení zo dňa 26.08.2020 pred ukončením dokazovania vo veci samej špecifikoval konkrétne sumy bezdôvodného obohatenia, ktoré vznikli po zaplatení istiny úveru vo výške 12 000,- €. Práve platby nad rámec istiny predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, tieto boli uhrádzané po 20.05.2019, a teda k ich premlčaniu v žiadnom prípade dôjsť nemohlo. Pokiaľ sa týka celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. s tým, že údaj o celkovej čiastke patrí medzi základné náležitosti zmluvy, musí byť vymedzený zákonom ustanoveným slovným spojením tak, aby ho spotrebiteľ bol schopný rozpoznať a musí byť vyčíslený na konkrétnu sumu v správnej výške. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci 42/15 a skutočnosť, že v Zmluve o úvere je uvedená celková čiastka spojená s úverom v sume 17 467,36 € pri výške splátky v sume 220,84 € x 79 mesačných splátok, správna výška celkovej čiastky spojenej s úverom predstavuje 17 446,36 €. Uvedenie nesprávnej výšky celkovej čiastky spojenej s úverom má za následok ako keby uvedený nebol, v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 17Co/408/2017 zo dňa 10.10.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline 9Co/31/2016 zo dňa 18.02.2016 a Krajského súdu v Trenčíne 5Co/363/2016-115 zo dňa 19.04.2017. Okresným súdom konštatovanú minimálnu odchýlku 21,- €, ktorú nepovažoval za spravodlivé sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, považoval za nesprávny právny názor zo strany súdu, nakoľko Zákon o spotrebiteľských úveroch nepozná žiadnu odchýlku od údajov uvádzaných v zmluve. Zmluvu o úvere vopred pripravil žalovaný ako dodávateľ, v zmluve uviedol nesprávne údaje, ktoré majú za následok absenciu podstatných náležitostí zmluvy. Pokiaľ sa týkalo výpočtu RPMN a poistenia, poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. j), § 2 písm. j), § 2 písm. g) zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy s tým, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že pokiaľ žalobca chcel, aby bol úver poskytnutý za nižšiu úrokovú sadzbu, musel zároveň uzatvoriť aj poistenie ako jednoznačnú podmienku pre získanie nižšej úrokovej sadzby. Záver súdu, že poistenie bolo dobrovoľné, teda nie je správny. Poistnú zmluvu musel uzatvoriť, aby získal úver za ponúkaných podmienok a preto náklady na poistenie jednoznačne mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Poistné ako také bolo žalobcovi ako spotrebiteľovi nanútené, zo znenia Zmluvy o úvere vyplýva, že poistenie je splátné v rámci mesačnej splátky úveru, pričom výška poistného nebola presne špecifikovaná, bola určená ako percentuálny podiel zo splátky, čo len znova svedčí o tom, že poistenie bolo podmienkou pre poskytnutie úveru a výška poistného mala byť zarátaná do výpočtu RPMN. Za nesprávny považoval rozsudok prvoinštančného súdu i vo výroku o trovách konania s tým, že súd prvej inštancie na jednej strane konštatoval pochybenie žalovaného ako dodávateľa, na druhej strane mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zastal názor, že v tejto časti rozhodovania mohol súd vziať zreteľ na podmienky hodné osobitného zreteľa a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznať. Žiadal preto rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť,

eventuálne napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 340 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie dostatočne skutkovo i právne podložil.

6. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

7. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák.č. 129/2010 toho istého zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 2 písm. g) zákona na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

10. Žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodňoval jednak tým, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu 28.07.2014 ako zmluvu o splátkovom úvere pod č. 5060201966, je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď vynásobením v zmluve uvedenej výšky splátky 220,84 €, počtom splátok 79, celková čiastka predstavuje 17 446,36 €, napriek tomu v zmluve je vyjadrená číslom 17 467,36 €. Za ďalší dôvod uviedol, že do RPMN nebolo započítané poisťné a to i napriek tomu, že toto bolo podmienkou pre získanie úveru za dohodnutých podmienok, nakoľko poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby vo výške 0,5% ročne bolo viazané na poistenie úveru.

11. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že výška splátky tak, ako bola pôvodne dojednaná v Zmluve o splátkovom úvere, sa po 16.02.2015 zmenila, po tomto dátume bola úverová splátka stanovená na 233,76 € až do 20.01.2017, odkedy žalobca splácal splátku vo výške 221,57 € a od 01.02.2020 bola opätovne na žiadosť žalobcu splátka zmenená na sumu 224,98 €. Naviac, podľa bodu 9 základných podmienok v prípade zmeny výšky splátky alebo splátkového plánu je banka oprávnená zmeniť výšku splátky, ktorú odpisuje na základe súhlasu s odpísaním tak, aby konečná lehota splatnosti úveru dohodnutá v základných podmienkach bola dodržaná. Ak dlžník nemá zriadený účet pre splácanie, je povinný podniknúť také kroky, aby splátky pohľadávky boli v súlade s novým splátkovým plánom. Podľa bodu 5.5.3. obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní, výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, čo znamená, že už pri uzatváraní zmluvy jej aktéri boli uzrozumení s tým, že výška úplne všetkých splátok nemôže byť rovnaká, ak majú byť zachované parametre úveru požadované klientmi v podobe výšky úveru, výšky splátky a

celkovej doby trvania úverového vzťahu. Práve uvedené ovplyvňuje to, že výška poslednej splátky sa odlišuje od ostatných, čo je plne tolerované i v rozhodovacej praxi súdov.

12. Podľa § 2 písm. h) zák.č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo znamená, že ani samotný zákon neponíma celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako súčin počtu splátok a ich výšky, naopak stanovil vlastné kritériá pre určenie celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej úverovej čiastky.

13. Napokon z ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona jednoznačne vyplýva, že zákonodarca sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou iba taký úver, ktorý neobsahuje obligatórne zmluvné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), medzi ktoré spadá i náležitosť v podobe celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. To znamená, že zákonodarca sankcionuje absenciu predmetnej náležitosti a nie jej nesprávne číselné vyjadrenie.

14. Za správny preto v tejto súvislosti odvolací súd považoval záver prvoinštančného súdu, že pokiaľ matematický súčin počtu a výšky splátok bol o 21,- € nižší ako celková čiastka spojená s úverom uvedená v zmluve, nemožno tento nedostatok sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru jednak vzhľadom na neprimeranú tvrdosť, ktorá by sa týmto postupom vo vzťahu k žalovanému dosiahla, ale i s poukazom na znenie zákona, ktoré sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru absenciu - neuvedenie tohto údajov v zmluve. Opačný postup by bol v rozpore so znením právnej normy a úmyslom zákonodarcu.

15. Za správny odvolací súd považoval i postup prvoinštančného súdu, pokiaľ uzavrel, že poistenie úveru nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, ani získania úveru za dohodnutých podmienok.

16. Z časti I. základných podmienok jednoznačne vyplýva, že bankou požadované ručenie alebo poistenie sa nevyžaduje. Podľa bodu 10 základných podmienok, ak je v úverovej zmluve dohodnuté poistenie k úveru, zánik tohto poistenia k úveru nemá vplyv na existenciu a ďalšie trvanie úverovej zmluvy.

17. Podľa časti II. bod 1 podmienok dlžník U. U. má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia pohľadávku banky. Podľa bodu 2 dlžník žiada poistenie v rozsahu komplexný súbor poistenia. Podľa bodu 3 podpisom úverovej zmluvy dlžník súhlasí s poistením schopnosti splácať tento úver podľa poistnej zmluvy v znení neskorších zmien a doplnkov v rozsahu poistenia dohodnutého podľa bodu 2 tejto časti.

18. Podľa predpokladov použitých na výpočet RPMN úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške s tým, že dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v úverovej zmluve, dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platí až do skončenia úverového vzťahu za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení.

19. Typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 9,90% p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení.

20. Podľa bodu 17 základných podmienok banka uzatvorením úverovej zmluvy poskytuje dlžníkovi zľavu z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení. Banka splnenie podmienok pre priznanie zľavy prehodnocuje každý kalendárny mesiac počas celého obdobia trvania úverového vzťahu, zmenu výšky úrokovej sadzby z dôvodu splnenia alebo nesplnenia podmienok pre priznanie zľavy a obdobie, odkedy je zmena účinná, banka oznámi dlžníkovi oznámením.

21. Vychádzajúc z uvedeného i odvolací súd dospel k záveru, že žalobca podmienenie uzatvorenia úverovej zmluvy za dohodnutých podmienok uzatvorením poistnej zmluvy nepreukázal.

22. Uvedenému nenasvedčuje ani oznámenie o zmene podmienok úveru predložené žalobcom z 24.01.2020, podľa ktorého v januári 2020 požiadal banku o ukončenie poistenia k úveru, banka s navrhovanou zmenou súhlasila, úverovú zmluvu z tohto dôvodu zmenila a doplnila o typ a výšku úrokovej

sadzby, fixná do splatnosti 11,90% p.a. od 01.02.2020 s tým, že výslednú výšku úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy stanovila na 10,40% p.a. od 01.02.2020. Z tohto dôkazu iba vyplýva, že napriek ukončeniu poistenia úveru banka poskytla naďalej žalobcovi zľavu z úrokovej sadzby, dokonca 1,50%.

23. Vychádzajúc z uvedeného, ani odvolací súd nezistil také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné sankcionovať úver poskytnutý žalovaným žalobcovi 28.07.2014 bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, v nadväznosti na čo rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Stotožnil sa i s rozhodnutím prvoinštančného súdu o nároku na náhradu trov konania, keď prvoinštančný súd správne postupoval s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu strán v spore. Ani podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nebol priestor na postup podľa § 257 CSP, nakoľko aplikácia tohto ustanovenia je výnimočná, podložená skutočnosťou, že neúspešný účastník, resp. neúspešná strana dôvodne bránila svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

24. I odvolací súd preto žalovanému ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu.

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)